BIBLIA LATINA

Klosterneuburg, um 1310/1315 Seite 247v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

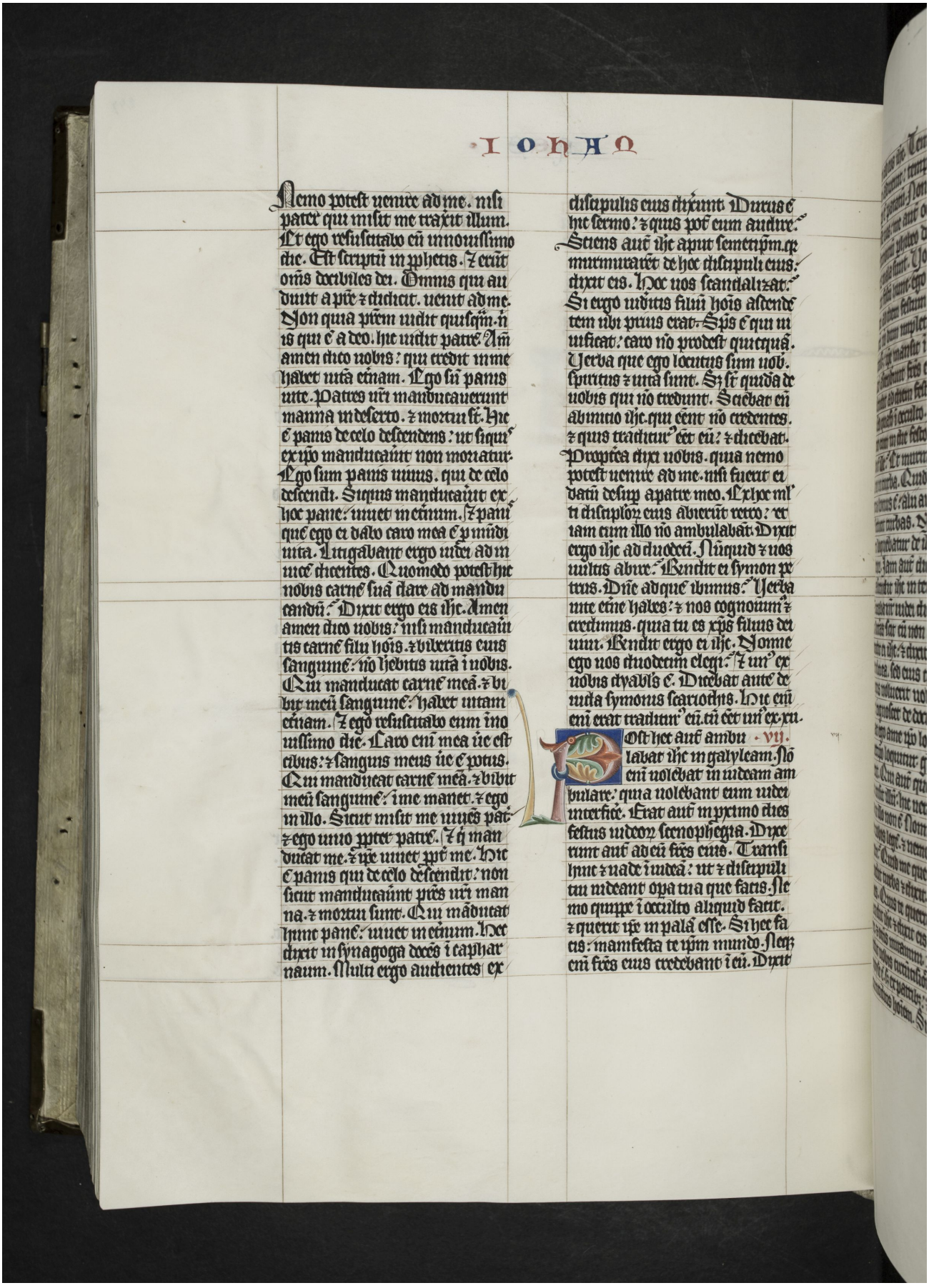

Nemo potest uenire ad me. nisi
pater qui misit me traxerit illum.
Et ego resuscitabo eũ in nouissimo
die. Est scriptũ in pphetis. Et erũt
omẽs docibiles dei. Omnis qui au
diuit a pr̃e et didicit. uenit ad me.
Non quia pr̃em uidit quisq̃m. n̄
is qui ē a deo. hic uidit patrẽ. Am̃
amen dico uobis: qui credit in me
habet uitã eternam. Ego sũ panis
uite. Patres uri̅ manducauerunt
manna in deserto. et mortui sũt. Hic
ē panis de celo descendens: ut siquis
ex ip̃o manducauerit non moriatur.
Ego sum panis uiuus. qui de celo
descendi. Siquis manducauerit ex
hoc pane: uiuet in eternum. Et panis
quẽ ego ei dabo caro mea ē p mũdi
uita. Litigabant ergo iudei ad in
uicẽ dicentes. Quomodo potest hic
nobis carnẽ suã dare ad mandu
candũ? Dixit ergo eis ihc. Amen
amen dico uobis: nisi manducaueri
tis carnẽ filii hoĩs. et biberitis eius
sanguinẽ: nõ hebitis uitã i nobis.
Qui manducat carnẽ meã. et bi
bit meũ sanguinẽ: habet uitam
eternam. Et ego resuscitabo eum in no
uissimo die. Caro enĩ mea ue est
cibus: et sanguis meus ue ē potus.
Qui manducat carnẽ meã. et bibit
meũ sanguinẽ: i me manet. et ego
in illo. Sicut misit me uiuẽs pat̃
et ego uiuo ppter patrẽ. Et q̃ man
ducat me. et ipe uiuet ppt̃ me. Hic
ē panis qui de celo descendit: non
sicut manducauerunt pr̃es uri̅ man
na. et mortui sunt. Qui mãducat
hunc panẽ: uiuet in eternum. Hec
dixit in synagoga docẽs i caphar
naum. Multi ergo audientes ex
discipulis eius dixerunt. Durus ē
hic sermo: et quis pot̃ eum audire?
Sciens aut̃ ihc apud semetip̃m. q̃
murmurarẽt de hoc discipuli eius:
dixit eis. Hoc uos scandalizat?
Si ergo uideritis filiũ hoĩs ascende
tem ubi prius erat. Sp̃s ē qui ui
uificat: caro nõ prodest quicquã.
Uerba que ego locutus sum uob.
spiritus et uita sunt. Sz sũt quidã de
uobis qui nõ credunt. Sciebat enĩ
ab initio ihc. qui eẽnt nõ credentes.
et quis traditur eẽt eũ: et dicebat.
Propterea dixi uobis. quia nemo
potest uenire ad me. nisi fuerit ei
datũ desup a patre meo. Ex hoc ml̃
ti discipl̃or eius abierũt retro: et
iam cum illo nõ ambulabãt. Dixit
ergo ihc ad duodecĩ. Nũquid et uos
uultis abire? Rendit ei symon pe
trus. Dñe ad quẽ ibimus? Uerba
uite eterne habes: et nos cognouim̃ et
credimus. quia tu es xp̃s filius dei
uiui. Rendit ergo ei ihc. Nonne
ego uos duodecim elegi? Et un̄ ex
uobis dyabl̃s ē. Dicebat aut̃ de
iuda symonis scariothis. Hic enĩ
enĩ erat traditur eũ. tũ eẽt un̄ ex. xii.

Post hec aut̃ ambu · vii ·
labat ihc in galyleam. Nõ
enĩ uolebat in iudeam am
bulare: quia uolebant eum iudei
interficẽ. Erat aut̃ in pximo dies
festus iudeor̃ scenophegia. Dixe
runt aut̃ ad eũ fr̃es eius. Transi
hinc et uade i iudeã: ut et discipuli
tui uideant opa tua que facis. Ne
mo quippe i occulto aliquid facit.
et querit ipe in palã esse. Si hec fa
cis: manifesta te ip̃m mundo. Neq̃
enĩ fr̃es eius credebant i eũ. Dixit